

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8335/2547

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายอึ้ง ยู โธจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยมี 3,4 - เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เจ้าพนักงานจับกุมจำเลยเมื่อจำเลยลงจากเครื่องบินของสายการบินที่จำเลยโดยสารมาจากเมืองอัมสเตอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์ เพื่อเปลี่ยนเครื่องบินไปยังเมืองไทเป ดินแดนไต้หวัน ขณะจำเลยเดินทางผ่านห้องผู้โดยสารขาออกของท่าอากาศยานกรุงเทพ จำเลยจึงเข้ามาในราชอาณาจักรไทยแล้ว เมื่อจำเลยมียาเสพติดให้โทษดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ซึ่งตามกฎหมายไทยบัญญัติว่าเป็นความผิด จำเลยจึงเป็นผู้กระทำความผิดในราชอาณาจักร

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4 , 7 , 8 , 15 , 65 , 66 และ 102 ป.อ. มาตรา 32 , 33 , 80 และ 91 ระบุของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพในข้อหา มี 3,4 - เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสอง , 66 วรรคสอง และ 102 จำคุกตลอดชีวิต จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยมี 3,4 - เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และจำเลยได้นำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวมาจากเมืองอัมสเตอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์ จะไปยังเมืองไทเป ดินแดนไต้หวัน แต่เนื่องจากเครื่องบินของสายการบินที่จำเลยโดยสารมานั้น มีความจำเป็นต้องจอดและพักเครื่องบินที่กรุงเทพมหานคร จึงเป็นเหตุให้จำเลยถูกจับกุมมาดำเนินคดีนี้ มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดในราชอาณาจักรไทยหรือไม่ จำเลยเบิกความรับว่า จำเลยนำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวไปส่งให้แก่ลูกค้าที่เมืองไทเป ดินแดนไต้หวัน ซึ่งต้องแวะเพื่อเปลี่ยนและส่งผู้โดยสารที่กรุงเทพมหานคร เมื่อมาถึงท่าอากาศยานกรุงเทพ จำเลยจึงเดินลงจากเครื่องบินลำดังกล่าวผ่านห้องผู้โดยสารขาออกเพื่อจะไปขึ้นเครื่องบินอีกลำหนึ่ง ขณะที่เดินผ่านเครื่องตรวจโลหะ มีสัญญาณเตือนดังขึ้น เจ้าพนักงานจึงตรวจค้นจำเลย ขณะที่ตรวจค้นพบยาเสพติดให้โทษดังกล่าว จำเลยลงจากเครื่องบินมาอยู่ในอาคารผู้โดยสารขาออกของท่าอากาศยานกรุงเทพ จำเลยจึงเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยแล้ว เมื่อจำเลยมียาเสพติดให้โทษดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งตามกฎหมายไทยบัญญัติว่าเป็นความผิด จำเลยจึงเป็นผู้กระทำความผิดในราชอาณาจักร จำเลยต้องรับโทษตามกฎหมายไทยตาม ป.อ. มาตรา 4

พิพากษายืน.

องค์คณะ

อำนวย เต้พันธ์ · กำพล ภู่สุดแสง · ชวลิต ยอดเนร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8335/2547>